

Nieuw vermeedert konincklijck lied-boeck, versien met verscheyden lof en triumphgesangen

bron

Nieuw vermeedert konincklijck lied-boeck, versien met verscheyden lof en triumphgesangen. Wed.
van Gijsbert de Groot, Amsterdam 1695 (vijfde druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_nie237nieu03_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Viva Oranje: Hoedanigh dat sijn konincklijcke Hoogheyd den Here Prince van Oranjen loffelijck is ontfange geweest van de Protestantse, binnen Torbay aen 't Lant komende.

Op de Voys: *Nederlanders, &c.*

Za maeckt vreughd aen allen kant,
Al door ons gantsche Nederlandt,
Onsen Prins is aen Landt getreden,
Jn Engelandt vol dapperheden.

Binnen Torbay aenhoort dit aen,
Soo is den Prins aen 't Landt gegaen:
Stracks quamen al de groote Heeren,

Uyt de Stadt om Prins te eeren.

Sy riepen al, och wellekom:
Wellekom schoon oranjenblom;
Die ons komt helpen uyt bezwaren,
Godt wil sijn hoogheydt bewaren.

De Protestantse kleyn en groot:
ons komen helpen uyt de nood;
Lang leev'den beminder verheven:
van Gods Woort riepen sy daer neven.

De Ambachts Luyden quamen daer:
voeghden haer by de Prins te gaer:
Met haer geweer als vroomme knechten:
Willen met oranjen vechten.

Wel dertigh duysent in 't getal:
Zijn by den Prins gekomen al,
Met ootmoet en veel reverentie:
Al uyt veel verscheyde Proventie.

om sijn hoogheyd by te staen:
Dat sy 't Geweer gaen nemen aen:
omdat sy sien nu allegader:
Dat den Prins komt als eenen vader.

om sijn Kinders in rust en vree:
Te stellen doet oranje mee
Daer wilt borgers ende boeren:
oranjen in there nu gaen voeren.

So lieten sy gelijckerhandt:
op Wallen: Toorens t'allen kant:
De Prince Wimpels met pleysiere:
Laten sy in brittanjen zwieren:

Want yder een is bly van moet:
om den komst' van oranje bloedt:
't Js al oranjen wat sy dragen:
Van Lint om den Prins te behagen.

Kleyn: groot: roept daer even gou,
Viva Wilhelmus van Nassou:
Die ons alegaer komt ontfermen:
om ons Religie te beschermen.

Aen-Klaghten van de Koning Jacobus van Engelant over de droeve staet van sijn Rijck aen de Koning van Vrankrijck

Stem: Venus kind gy hebt gesteyg.

Koningh van Engelandt.

Bjen Roy Louis wat gaet mijn aen,
 Jck staen nu heel ver stelt,
 Eylaes wat heb ick nu gedaen?
 De Prins die komt te veld,
 En soeckt de Wetten van mijn Landt,
 Te houden in sijn fleur,
 Dat sy weer zijn in d'oude stant:
 Dus sit ick in 't getreur.

Vranckrijck.

Jacobus Britsen Koninck stout,
 Geen saeck als op het laetst berout,
 Als men niet meer en kan,
 Treckt aen het blancke harrenas,
 En 't helmet fijn van Gout,
 Toont u kloeck als ghy eertijds was,
 Maeckt hem sijn komst benout.

Engelandt.

O Francen Koninck machtigh Heer,
 Jck kan 't niet wederstaen:
 Of ick hem al bied tegenweer:
 Mijn volck en wil niet aen;
 De Schotten bieden hem de hand:
 Roepen wellekomen Prins:
 Doen hem met goet en bloed bystant;
 't Gaet heel na sijnen wensch.

Vranckrijck.

Ghy zijt haer heer en opper-hoofd:
 Van Engels: Schot en Yer:
 haer moetwil straft: en heel verdooft:
 Dwinght haer op dees manier;
 Dat sy wagen haer Lijf en Goed:
 voor u haer Majesteyt,
 Perst haer tot 't laetste druppel bloed:
 Tot alle dienstbaerheyd

Eng.

Louis mijn hert dat barst van nijd

Op den moetwill'gen Schot,
 Die met den Prins tot mijnder spijt,
 En Staet te samen rot;
 Daer by soo komt het Lager-huys,
 En geeft mijn geen larsjan,
 Voor my is geen munt of kruys,
 Jck weet al nergens van.

Vranckrijck.

Hoe speelt Jan Hagel dus den baes,
 Hebt ghy u niet voorsien,
 Dat ghy nu sit in dit geraes,
 Met al u Edel-lien:
 Had ghy de Opper-hoofden al,
 Gebraght voor eerst aen kant,
 So waert ghy niet tot dese val,
 En stont in beter stant.

Engelant.

Bourbon ick socht met listigheyt,
 De Wetten na mijn sin,
 Te verneeren met stilligheyt,
 En soo te dringen in,
 Het Roomsche Catholijcks Geloov'
 'k Meynden die Ketery,
 Te brengen tot een buyt en roof:
 Maer 'k sit nu selfs in ly.

Vranckrijck.

Gy moet met kracht en groot geweld,
 Haer treden onder voet,
 Eer ghy 't Rijck in vreden stelt,
 Vernielen 't Geuse Bloedt:
 Soeckt hulp aen d'een of d'ander Vorst:
 Volvoert u wreede lust,
 Die mee na Kettens woeden dorst,
 So raeckt ghy 't eynd' in rust.

Engelant.

'k Verwacht mijn hulp van u Louis,
 Mijn hoop en toeverlaet,
 Jck u, en niemant anders kies,
 'k Bid u komt mijn te baet,
 En helpt mijn in dees droeven noot,
 Laet mijn niet in 't verdriet.
 Anders sterf ik van rouw de doot,

So is mijn hulp geschiedt.

Vranckrijck.

Jacobus, 'k heb so veel te doen,
Aen d'een en d'ander kant,
'k Kan u niet helpen met fatsoen,
Yder een toont my vyandt,
De Keyser, Spanjaert, Pool en Zweet,
Soecken mijn ondergangh,
De Duytse vorsten zijn gereet,
Dat maeckt mijn hert so bangh.

Engelant.

O Roy Louis dat klemt mijn hart,
'k Had my op u vertrouwt,
Laet ghy my nu in druck en smart,
Dat maeckt mijn geest benouwt;
Die op een vleeschen arm steunt,
En vind geen Medecijn,
Maer loos en broos, op ried hy leunt:
En raeckt in druck en pijn.

Een nieuw Liedeken, over de tegenwoordige toe-rusting van Oorlog:

Schoon Amarant.

Op Batavier.

Hollanders ende Zeeuwe,
Toont u moedigh kloeck als Leeuwe,
Met het Fries quartier
Sticht Uytrecht mee,
Groeningen en d'Omlanden,
Over Yssel Rees:
Gelderse Stee,
Wilt d'Engelsman aenranden,
Treckt u Swaert uyt schee.

Den Franschen Haen,
Komt op de Zee te kraeijen,
Met Schepen zwaer gelaeijen,
Om ons te verslaen,
Hy en de Steert,
Soecken ons te bederven,
Maer weest niet verveert,
U lustigh weert,

Met hacken en met kerven:
Want u niemant deert.

Gy krijgt te baet:
Veel duysent Duytse Knechten:
Die sullen helpe vechten:
Als een braef Soldaet:
Dus weest verblijdt,
Wy sullen gaen flooreen,
Nu in desen tijdt:
Dus wie ghy zijt,
Wilt lustigh aen 't marseeren,
Toont u in den Strijdt.

Ons Prins dien held:
Komt met sijn oorlogs machten:
Om te toonen nieuwe krachten:
Dapper in het veldt,
d'oranje Spruyt,
Sal sijn verheven tacken,
Nu weer schieten uyt:
En maken buyt,
Met schieten en met hacken:
Met Roer lood en kruyd.

Ons Generaels;
Cornellen en Capiteynen,
Siet men weer in veld certeynen:
Met 't twee snijdhich staels,
veel Luytenants:
En vendrighs 't vendel zwieren,
En daer by veel:
Corporaels constants:
Soetelaers hoort men tieren:
Met veel Proviants.

De Ruyterny:
Met Trommels en Trompette:
om den Vyant te verplette:
En Soldaet daer by;
Veel grof Kanon,
om lustigh te sien dond'ren,
op Louis bourbon:
de oranje son,
Rijst tot yders verwond'ren,
Als een dau of bron.

Tromp d'Admirael,
 Sal met sijn grijse hayre,
 Lustigh op Nephtunis bare,
 Met sijn blancke stael:
 d'Engelse fier,
 verjagen en vernielen,
 Door roock, vlam en vyer:
 Met groot pleysier,
 voor sijn bezeylde kielen,
 Maken gezwier.

Matroose kloeck,
 En lustige Marine,
 Wilt nu weer in Zee verschijne,
 sa komt uyt den hoeck,
 U Schepen fijn,
 wilt die weder verklaren,
 Suyver ende reyn,
 Dat sy weer zijn,
 Lustigh om te bevaren;
 Treckt t'saem een lijn.

Roept nu gelijk,
 Viva via Oranje,
 viva die nu in Companje,
 Treckt nu voor ons publijck,
 viva ons staet,
 die ons door haer Regeering,
 En haren wijsen Raedt,
 vroegh en laet,
 Bestieren ons in neering,
 Loonen 't goet en 't quaet.

**Een Nieu Liedt van den ghepubliseerde oorlog die de Koning van
 Vranckrijck tegen den Roomschen Keyser heeft gedaen, door 't
 breeken van de 20 Jarige Trevus**

Op de Stemme: *Van de Trompet Marijn.*

Men hoort den trommel slaen,
 Op der Hollantsche baen,

Dan men strijdt sal gaen,
 Om Vranckrijck t'atakere:
 Sa vecht dan nu met spoet,
 Strijdt voor 't Oranjen bloet,
 Op dat ghy mooght floreeren.

Keur-Vorsten t'alle kant,
 Doet Vranckrijck wederstant,
 En jaeght hem uyt u Landt,
 Wilt 't Keyser-rijck bewaren;
 Vat vrij het stael gereet,
 Want hy daer al blockeert,
 Veel steden komt vervaren.

Spiers heeft hy in pasant
 Genomen in Duytslandt,
 En heeft noch beplant,
 Met twee duysent Soldaten,
 Heeft hy de Stadt beset:
 Heel Duytslant staet verplet,
 Wat sal 't hem mogen baten.

Want 't is nu op de handt,
 Der vrede met Duytslandt,
 Al met den Turck pleysant,
 Om dat hy komt braveeren,
 Al in het Duits gebiedt,
 Dat den Keyser verdriet,
 Wilt hem doen retireren.

Coninck van Spanjen goet,
 Vreeckt oock 't onnoosel bloet
 Aen vranckrijck metter spoet,
 Dat in de Nederlande
 Al van het Fransch gebroedt,
 Gestort is metter spoet,
 Door moorden en door brande.

Den Leeuw al van Hollandt,
 Sal men houden constant,
 Orangien voort geplant,
 Jn 't hert van veel Soldaten,
 Die voor het vaderlandt,
 't Stael nemen in de handt,
 Haer leven willen laten.

Sa komt nu oock te Veldt,
 Lotteringh ghy vroomen Heldt,
 U tegen Vranckrijck stelt,

En wilt oock prentenderen,
 U Vaders Hartogdom,
 Dat den Haen wederom
 Daer uyt wilt retireeren.

Sa komt van alle kant,
 Van Noord en Zuyd-Hollant,
 Komt mede heel Brabant,
 Laet standaers, trommels roeren,
 Neemt zabels in de hand,
 Strijdt voor ons Vaderland,
 Om Oorelogh te voeren.

Sa Constapels met macht,
 Toont mede u vroome kracht,
 Den Franschen haen verwacht,
 En wilt dan lustigh donderen,
 Al met het grof Canon,
 Tegen Louis Bourbon,
 Dat s'haer mogen verwond'ren.

Mijn Zeeuw met Verstant,
 Strijd mee voor 't Vaderlant,
 En komt gelijckerhand,
 Met al u Oorlogs-machten,
 Van kruyt ende van loot,
 En schroomt niet voor de doodt,
 En wilt geen Vyand achten.

Mijn Vriesen kloeck van aert,
 Die noyt en zijn vervaert,
 Sa nu geen moeyten spaert,
 Om buyt en roof te halen,
 Van 't Vyandsche gebied:
 Sa toont nu geen verdriet,
 Jck sal 't u wel betalen.

Sa, sa, Matroosen al,
 Aen boort met groot getal,
 En steeckt nu van de Wal,
 En wilt de Zee bevrijen,
 Voor al 't Vyands gespuys,
 En dondert met gedruys;
 Godt wil ons al bevrijen.

***Ziele sucht. Gedaen aen onse Godt, om vergevinge van onse sonden,
en Zeegen over de Scheeps-Vloot, soo te Water als te Lande.***

Stemme: Troosje mijn Lief, &c.

O Grooten God op u Troon zijt geseten
Oppersten Keyser hoog van vermeten
Ghy bent die onse werck siet en daet,
oock onse woord en alle ons praet:
Ja ons gedachte:
o groot van Machte,
Weet ghy het alles, en wel verstaet.

O Godt als u Arm is op geheven,
Alle vorsten schudden en beven,
Van 't Aertrijk als u gramschap komt aen
Ghy k[a]nt allenigh alles verslaen:
Door onse dade,
Maer uwe Genade,
o goede Godt houdt ons noch staen.

Wy bidden laet u barmhertigheyd dalen
En slaet u oogen op onse Palen,
Want onsen veld-heer is nu in Zee:
En leyt met al sijn Scheepen ree:
veel duysent ziele:
Zwerven met haer kiele
O Godt wilt se bewaren mee.

Voor storm en windt en voor de bare:
o Godt wilt ons Neerlands vloot beware:
Want ghy weet wie het nu gelden sal:

Bewaert ons Vloot voor ongeval,
 Oock onsen Lande,
 voor 's vyands hande
 Behoed doch Heer ons Hollands dal.

Behoedt doch onsen veld-heer verheven
 Die op de Zee gaet wagen sijn leven,
 Den vroomen Held aen allen kant:
 Gaet soecken sijnen vyand,
 God wil hem geven,
 een goe haef daer neven
 Om so te samen komen aen landt.

Daer gaet de vader van alle lands vader
 Op zee begint sijn vyand te nader,
 Daer gaet den beste van ons Land,
 Men siet Oranjes wal en strant,
 Ons Heere State:
 Gaet hy al verlate:
 God geev' Oranje de overhandt.

Daer gaet dan onse Heldt der Helde,
 Over de zee met groot geweldde,
 Hy soeckt ons vyand te verslaen,
 Om ons allegaer by te staen,
 Den Held verheven,
 Sal nu gaen geven,
 Sijn Lijf en Bloed ten besten gaen.

God geev' dien Held geluk in sijn wapen
 Dat wy met oranje vreugt mogen rapen,
 En dat wy onsen held met pleysier,
 Mogen kroonen met Lauwerier,
 En moghen brande:
 Door onse Lande,
 Tot sijnder eere vol vreughde vyer.

Vaert wel Edel Prins van Oranje,
 God geev' u voorspoet oock tot Brittanje:
 Vaert wel, o puyckste van ons Landt,
 Jck hoop dat ghy heel Triumphant,
 Jn korte dagen,
 Na ons behagen,
 Sult overwinnen ons vyandt.

Oorlof laet ons dan allegader,
 Bidden ons Godt den Hemelschen vader,
 Dat hy onsen Prins met ootmoet,
 Wil bewaren sijn Lijf en Bloedt,
 O God wilt geven,
 Den Prins lanck leven,
 Bidden wy dan metter spoet.

R. V. H.

De ontsteltenis van Europa, of de ontroering der Christen Potentaten.

Van de Brabantsche Lichtmis.

't Schijnt de Werelt is in roer,
Met een groot rumoer,
Koopluy, Burgers ende Boer,
Hooft men praten,
By der straten,
In dees tijdt,
van de strijdt.

Keyser, Pool en venetiaen,
Vallen dapper aen,
Op de Turcksche halve Maen,
Hooft men brallen,
Op haer wallen,
Hongary,
Js in ly.

Brandenburgh, Sacx, Beyer, Trier,
Daer is veel getier:
Keuls-landt sit in groot getier,
Veel vorsten:
t'Samen dorsten
Om den Haen,
Te verslaen.

Den hooghmoed'ge trotse Frans,
Die siet noch geen kans,
Omdat Spanje komt ten dans,
D'Heeren Staten,
Niet verlaten,
Den Spanjaert,
Kloeck van aert.

De lely tot sijn hulp verkoos,
De Harp en de Roos,
Te vernielen het gebloos
Van Gods wetten,
Te verpletten,
Maeckt 't Geloof,
Tot een roof.

Om de Protestantse Leer,
Doen sy dapper weer,
Haer met kracht te drucken ne'er,
Maer veel Heeren,
Haer verweeren,
Want Schotlant,
Blijft constant.

En ons Prins d'Oranjen Heldt,
Komt met moet te veldt,

Om met kracht en groot geweld,
Godes Kercken:
Te verstercken,
Blijft aen 't Licht,
vast verplicht.

Men hoort nu in Nederlandt,
vreugt aen allen kant,
Door ons Prins kloeck en valjant,

De Tamboeren,
Trommel roeren,
Die wil mee,
Maeckt hem ree.

Van Wilhelmus van Nassou,
Wilt u spoeden gou,
Die ons helpt uyt druck en rouw:
t'Sa Hollander,
En al d'ander,
Vries en Zeeuw:
vecht als Leeuw.

t'Sa valt aen met volle macht,
Hout aen met eendracht,
Wilt krencken de vyands kracht,
En de Franssen,
Braef doen danssen,
Door 't Canon,
Roy Bourbon.

Dus Matrosen kloeck en sterck,
Tijt nu braef te werck,
En Soldaten hout u perck,
Wilt niet wijcken,
Laten blijcken,
Voor den Frans,
Hout u kans.

Roept nu viva over al,
vrolijk met geschal,
Met den vyand op haer wal,
Oranje,
Die 't Companje,
Nu regeert,
En extimeert.

Een nieu Wiege-deuntje, gesongen door de Minne-moer van de Prince van Wallis, leggende in sijn France Appartement.

Op de stemme: Nu wiegen, nu wiegen, en nu wiegen wy.

Wel Prinsje van Wallis, hoe! slaept gy niet?
U wiegen, u wiegen: en u wiegen wy,
Waerom maeckt gy ons sulck verdriet?
Dat segget my,
wat let u te schreeuwen,
Te gapen en te geeuwen
dat komt niet by.

Wat schorter gewaende Konings Soon?
U wiegen, u wiegen en u wiegen wy:

Of krijtje dus om u Vaders Troon,
Die is hy al quijt;
Oranjen verheven,
Js die gegeven,
Dat ons seer spijt.

Wel sus, sus, mijn lieve Koninckje sus,
U wiegen, u wiegen en u wiegen wy:
Gesupponeert Prinsje hoe beer je dus;

Ghy zijt immers,
De France Heeren,
U seer respecteeren,
Dus weest maer bly.

Wel lieve schaepje hoe krijtje dus slap,
U wiegen, u wiegen, en u wiegen wy:
Jck sal u voederen met France pap,
Kom etet maer vry,
geen engelse podding
Noch Schotse hodding:
Maer France bry.

Wel mag het niet helpen al wat ik begin,
U wiegen, u wiegen, en u wiegen wy,
Het Molenaers hoofje dat steekter noch in:
Jck hadde gedacht,
De France Pottagie,
Had beter couragie,
Jn u gebracht.

Jck bidd' u kleyn Wallisje weest doch stil
U wiegen, u wiegen, en u wiegen wy,
Ey doet het om Pater Peters wil,
Die stont u mee by:
Doen ghy gebooren
Wierdt ofte verkoren,
Geloofme vry.

Hier staet een jongh Fransje, ghy kleyne druyt,
U wiegen, u wiegen, en u wiegen wy,
Dat sal met u speelen, als 't slaepje is uyt,
Dus slaept als een man,
Een kleyn half uurtje,
een soet avontueertje
Vertel ick dan.

Wel soete Prinsje weest dan verblijdt,
U wiegen, u wiegen, en u wiegen wy,
Om dat gy nu niet in Engelandt zijt,
Want 't Parlement:
Met al sijn Heeren,
Dat soud' u doen keeren
na u vaders tent.

Sacht, sacht, want wordt het de Koning gewaer,
U wiegen, u wiegen, en u wiegen wy,
Hy jaegt u wel weer na u eygen vaer:
Dus hout u gemack,
En wilt niet krijten,
De Paters Jesuyten
die komen hier strak.

Wilje niet slapen, kleyn kleuter segh?
U wiegen, u wiegen en u wiegen wy,
Of krijtje om dat u Meuletje is wech?

't En is geen noodt,
Jk ging 't wech steken,
Om dat 't niet sou breken,
Komt op mijn schoot.
[...]

[...]

Vraegt William verheve,
 Wat liefde groot,
 Dat ghy u steld in nood,
 Om na ons landt
 Te vare sonder schrome:
 Ghy vreest geen vyand,
 Jn dese tijd,
 Om na holland te komen,
 Edel majesteyt.

Jck hoop God sal,
 Williams Leydsman wese,
 Jck hoop God sal,
 Behoede over al,
 Ach onse vrucht
 O Koning hoog verheve,
 Door storm en wind;
 Och waerde Pand,
 God wil sparen u leven,
 Aen alle kant.

Dat wy met vreught,
 Noch eens mogen aenschouwen,
 Dat wy met vreught,
 U Edel vol van deught,
 Hier metter daed,
 O Edel van oranje,
 Onse toeverlaet:
 U soet Aenschijn,
 Edel Vorst van Brittanje,
 Helpt ons uyt de pijn.

Nieuw Vreughde-Liede, over de inkomste van de koning *William* binnen londen:

Stemme: Ick sag Lestmael om een hoek.

Sa maeckt blijfschap t'alle kant,
 Door ons gantsche Nederland,
 En sing nu met volle monde
 Van ure mi fa sol la,
 Onsen Prins is binnen Londen,
 Sa brand nu victoria.

Als de Burgers daer vernam
 Dat de schoon oranjen stam,
 Sou in Londen binnen treden,
 't Was ure mi fa sol la,
 Wellekom uyt Yerland heden,
 Riepen sy daer voor en na.

Yder een was daer verblijdt,
Als daer quam sijn Majesteyt,
Kleyn en groot wou vreugde tonen
Al om sijn komst heel dra,

Ter eeren van sijn Persone
Branden sy victoria.

't Scheen dat Londen stond in brand,
Door 't Vuurwerck t'allen kant:
't Was ter eeren van Oranjen:
En van sijn komste heel dra,
Dat sy schoten in Brittanjen:
En branden victoria.

De Klocke van alle kant
Luyde al in Engeland:
Waer dat den Koninck quam trede:
Riepen sy met groot pley sier,
Langh leeft onsen koninck heden
So steeckt aen het vreughde vyer.

Veel Fonteynen metter daed
Van Wijn, sprongen op de straet;
De vuur-pijlen sag men zwieren,
Al door de luchte met vlijt,
tot vermaek en pley siere,
Van sijn Edel Majestejt.

Al de Edele Burgeren,
Waren vrolijck ende bly:
So den koningh aen quam treden,
So riepen sy gelijkerhand
Godt bied onsen koningh op heden,
Wellekom in Engelandt.

Hy wierd so geconvoyeert,
Binnen withal vol van eer:
Sijn koningin met verlangen:
Quam hem te gemoete voor 't Hof,
Heeft hem vriendelijck ontfangen,
Met sijn Adel vol van lof.

Wellekom so moet jy zijn:
Wellekom riep groot en kleyn:
Wellekom Bloem van Oranje
Riep Maria Stuwaert aen:
Groten koningh van Brittanjen:
God wil u altijd bystaen.

Oorlof Menschen al gelijk:
Door ons gantsche Republijck:
Wilt William altijd beminnen:
Ach 'tis onse waerde pand,
Met sijn ede[l] Koninginne,
Behoeder van 't Nederlan[d].

Oranjens lof, Uytgegalmt voor de Lief-hebbers van de seve Provincien over het heerlijk inhalen binnen 's graven-hage van sijn Koninklijke Majesteyt van Engelandt Wilhelmus de derde, Prince van Orangien, Stad-houder van Hollandt etc. op den 5 February, 1691. M.D.H.

Stemme: Edel Princes.

Hollandt.

Roept nu viva
 Gy vrije Nederlanden
 Roept nu viva
 Met vreugden voor en na:
 Maeckt bly geschal:
 Nu is ons Prins Oranje,
 Jn ons Hollands Dal:
 Hy is soet
 Gekomen uyt Brittanje,
 Jn den Haegh met spoet.

Zeelandt.

d'Hollandtsen Staet
 Quam hem complimenteeren,
 d'Hollandsen Staet
 Quam met een groot cieraet,
 De Borgery
 sag men dapper cerseeren:
 Tot aen 't hof seer bly:
 Daer men vernam:
 Het lustig cannonneren,
 Voor d'Oranje Stam.

't Sticht Uytrecht.

Een grooten Toer
 Karossen met ses Paerden,
 Een grooten Toer:
 Daer by sijn Garde Coer:
 Sestien planteyt:
 Zwitsers met hellebaerden:
 Die sijn Majesteyt:
 Jn dit geschal
 So trouwelijk bewaerden:
 Voor een ongeval.

Gelderlant.

Met grooten lof,
 Wiert hy geleyt met vreugden,
 Met grooten lof,
 Tot in zijn Princen Hof,
 daer onsen Staet,
 Met hem gingen playsieren,
 Maer des avonds laet,
 Sag men verblijt,
 Branden de vreugde-vieren,
 Voor sijn Majesteyt.

Vrieslant.

So komt dien Helt,
 Zijn leven ons vertoonen,
 Soo komt dien Helt,
 Weer in ons Hollands veld,
 En breekt de Nijd,
 Van andere Persone,
 die riepen altijd,
 Met blijtschap groot,
 Wat baet hem nu Kroonen,
 King William is dood.

Over-Yssel.

Maeckt u mee klaer,
 Zeelandt 't Sticht Utrecht mede
 Maeckt u mee klaer,
 Want onse Prins komt daer,
 Gy Gelders Hof,
 Verciert met uwe Steden
 Tot oranjens lof,
 die dag en nacht,
 Voor ons te velde gaet,
 Tegen 's vyands magt.

Groeningen.

Gy vriesen al,
 En over-Yssel moedig,
 Gy vriesen al,
 Groeningen maeckt geschal:
 Houd u mee vroom,
 Om te ontfangen spoedig
 Den oranje-Boom,
 Dien Gideon:

Die ons bewaert kloeckmoedig:
Voor Louis Bourbon.

Bid dan al te saem:
Den groten God verheven,
Bid dan t'saem,
den groten Opper-heer bequaem,
dat onsen Prins behouwen,
Magh lang leven:
O Heer dat is ons wens,
dat hy met kragt,
Sijn vyand mag doen beven,
die hem staegh veracht.

**Een nieu Liedt van den admirael Tromp hoe dat hy in 't jaer 1691
in Zee sou gaen benefens de Zee-Capiteynen die met hem sullen
gaen, de welcke alle met Namen hier gestelt zijn.**

Stemme: Wat of den Bisschop over quam.

Nu gaet onsen Hollandschen held,
Weer treden na Nephtunis veld,
Om ons de Holle oceaen
de Lely-vorst te tasten aen
En om de France beeren,
t'Attaqueeren.

't Js onsen Tromp die niet en vreest,
Of noyt en is vervaert geweest,
voor Sweden, deen of Engelsman,
of Francen die hem quamen an:
Noyt sagh men tromp bezwijcken:
voor die Rijcken.

Allemonde en Gilles Schey:
Die sullen hem doen uyt geley:
Met 't Schip de Prins en Princes:
om den Francen haen een les
Te geven onder water:
Met geklater.

Van der Goes en vroom Capiteyn:
Met 't Schip de Brandenburgh fijn,
Sal hy met tromp steecken in Zee,
Sa, sa Matroosjes maeckt u ree,
Wilt voor oranjen vechten,
nu als knechten.

De Graef van Nassouw wel bemant,

Sal voeren het schip Gelderland;
 Van Zijl met 't schip hollandia,
 Wil hy tromp mee volgen na,
 decker wil met 't schip Leyden,
 Met gaen strijden.

Den vromen Capiteyn van der saen,
 sal met 't schip Amsterdam uyt gaen,
 En manart 't schip haerlem bekant,
 En draeck sal voeren Gaster-lant.
 Stil te strijden met den rijger,
 Als een tijger.

En capiteyn Kupper wijckt niet ver,
 Gaet uyt met 't schip de Comeet-star,
 Om met ons vromen tromp getrouw,
 Te strijden voor het huys Nassouw,
 Hy sal de haen mee raecken,
 Dat sal kraecken.

Van der dussen is me gepaert,
 Met het schip kalants-oog vermaert,
 De Graef van benthem hups en fijn,
 Sal mee trompen geselschap zijn;
 Hy gaet met 't schip Nimwegen:
 De Zee veggen.

De veer met 't schip de agatha,
 So wil hy tromp mee volgen na,
 Al om de wreedheyt van Bourbon.
 Te straffen door sijn grof kanon,
 Dat hy uyt Zee moet wijcken,
 En gaen strijcken.

De heer van Wassenaer seer stout,
 In 't strijden heeft hy noyt verflout,
 Met Schaters-hoef so gaet hy voort,
 Lijn-slager die gaet mee na boort,
 't Schip stad en lande spoedigh,
 strijd heel spoedigh.

Varckvisser een vroom Commandeur,
 Met 't schip de Paeuw so gaet hy veur;
 De huybert komt mee op de baen,
 Mer de Kraen-vogel om de haen
 Sijn steert mee uyt te plucken,
 Met sijn stucken.

De vriesen en Noorder-quartier,
 Spouwen mee vlam en vyer,

En Kallenburgh uyt de Maes:
Sal weer maken groot geraes,

Karel van der Putten is een Zeeuw,
Hy toont hem mee gelijk een Leeuw,
Hy is onsen Vies-Admirael;
Den Boer ontsiet geen vuur noch stael;
Maer wil met de Franssen,
Aen het danssen.

Matroosjes vreest voor geen verraed,
Nu Vader Tromp met u uyt gaet:
Dus looft den heer gelijkker-hand,
Door ons gantsche Nederland:
Dat onsen Tromp krijgt glorie,
En Victorie.

Een nieu Lied, of t'Samen-spraek tussen de gewesen koning Jacobus stuaert en Maria stuaert sijn dochter, tegenwoordig regheerende koningin: weghens de Oorlog die sy tegens malkander voeren

Op een Nieuwe Voys

Vader.

Ach Maria wat moet ik horen
Dat u Man tot koning is verkoren,
Ende gekroont is van mijn Rijck,
Hy wordt verheven:
En ick moet zweven:
Voor de Gemeeynte publijck,
Het welck mijn spijt seeckerlijck.

Doch.

Ach Vader dat komt door u dade,
Waerom liet gy u so oprade,
En dat al van die Lodewijck,
Om op te staen tegen u Rijck:
Gy ging versette,
En brack de wette,
En dat al door sijn loos practijck.

Vader.

Ach kind het spijt my nog op hede
Dat ick u aen William ging bestede:

Want hy dede als een Absolon,
 Die tegen sijn vader opston:
 Die hem te velde,
 tegen sijn vader opstelde,
 dochter dat is immers geen reson.

Dochter.

Vader dat sijn al ergenisse,
 dit is immers geen gelijknisse,
 Want mijn Man die quam hier te landt
 Door liefde maer niet als vyand;
 Hy heeft vergeven,
 g' Salveert u leven,
 Anders waert ghy al lang van kant.

Hadder een ander veld-heer gekomen,
 U leven waer al lang benomen,
 dat ick u seg dat is certeyn:
 Daerom vader wilt danckbaer zijn,
 En wilt God loven,
 die u van boven,
 So bewaert heeft in 's Werelts pleyn.

Och waer meught gy my af spreken,
 Had gy gelaten de lose streecken,
 die gy met Lodewijck voor had,
 En met meer ander, ick zweer u dat
 Gy waert niet in lijden,
 Noch al dit strijden,
 Ghy brengt u selver in de mat.

Gy had immers u voorgenomen,
 Om met lous in Holland te komen,
 En dat ghy die same met ontrou,
 Te vuur en te zwaertt omsetten wou,
 Maer Gods medogen,
 heeft hem bewogen
 die ons bewaert heeft voor sulck grou.

Noch beschreef gy my ten boven,
 dat ick eylaes sou gaen berove,
 het leven van mijn lieven Man:
 Maer vader waer spreeckt ghy doch van,
 So men kan mercken,
 Aen al u wercken,
 So zijt gy een wreeden Tyran.

Die Predikanten liet gy vangen,
 En liet haer sonder rede op-hangen,
 En dat alleen om haer Geloof:
 Vader hoe zijt ghy so berooft?
 denckt dat de Heere,
 die al siet hier neere,
 die hier na lonen sal yder Hoofd.

Vader ghy word al oud van dagen,
 Ick bidd'u mijd' doch al die plagen,
 Het is best dat gy u geeft neer,
 En dat ghy aen Godt den Heer,
 Laet al dat strijden,
 Doch aen een zijden,
 En moeyt u met geen Oorlog meer.

Vader.

Dochter en wilt my so niet praten,
 Jck sal het doch daer niet by laten;
 Jck heb noch t'sestigh duysend Man.
 So Yren en France op de baen,
 Brave Lands-knechten,
 die willen vechten,
 't En sal daer niet by blijven staen.

Dochter.

Ach vader laet my niet beleve,
 dat ghy u meer tot strijden gaet geven:
 Want komt ghy noch eens in het net,
 So blijft ghy seker in het privet:
 verhoort mijn klachten,
 Wilt mijn doch wachten,
 Want siet de pas is vast beset.

Vader.

Dochter meent gy my doen schromen,
 Laet u Man vry te velde komern,
 En dat hy my aen doet den strijd:
 Jck ben tot sijn dienst wel bereyt,
 Laet hem vertonen,
 Jk sal hem wel lonen,
 Al is de pas noch so beleyt.

Dochter 't is waer ick moet het belijden,
 Jck heb mijn seer laten verleyden,
 Van Loduwijck en mijn Biecht-vaer,
 Wy waren seer slecht allegaer,
 Jck sie voor ogen,
 dat ick ben bedrogen;
 Maer het is nu te laet voorwaer.

D.

Jae vader, wel meught gy dat seggen
 Had ghy met haer niet aen gaen leggen,
 En niet gebroken het Parlement,
 So waert gy nu niet in dit ellend,
 Siet dat sijn trecken
 die geen goet verwecken:
 Vader ick heb vrees voor een quaed end.

**Een nieuw Liedt van sijn Konincklijcke Majesteyt van
Grootbrittanjen, hoe dat de borgery hem is komen in-halen in
Holland.**

Stem: *Ey schoone Nymph.*

Weest wellekom Edelen Prins Oranjen,

O gy Nassousen Helt,
Die door Gods heyl in 't machtig rijk brittanje,
De Wetten heeft herstelt,
Hoe hebben wy gestaeg met groot verlangen
Gekeeken van torens en duyn,
Om u in den hollandschen thuyn,
Weer te ontfangen.

Ons burglary sag men staeg murmureren,
dat gy soudt wesen dood,
Nu siet men hoe den opper heer der heeren
U red uyt alle nood,
Schoon dat' er veel zijn die u staeg benyen
Komt weder in u Princen-hof,
Siet de Triumph boghen vol lof,
Aen alle zyen.

Ey siet de Plaets en 't buyten hof eens proncken,
Vertiert met bogen schoon,
Die van den staet u hogheyt zijn geschonken,
Tot lof van u Persoon,
God behoed u dat kan men klaerlijk merken
Door hem verdrijft gy 's vyands Rot,
die stadigh met haer schemp en spot,
Lasieren ons Kercken.

Siet de Paneeltjes uwen lof verkonden
Verciert met spreucken schoon,
U star die schijnt de werelt nu in 't ronden
U vyanden tot hoon,
die u uyt yerlant meenden te doen vluchten
die moest selfs wijken voor u son:
En lopen na Louis bourbon,
Klagen en suchten.

Gezegt Held die door gods macht herstelden,

Ons waggelend Nederland,
 Doen ons den trotse lodewijk seer quelden
 Met Roven, Moord en brand,
 U kloeckheydt dee den lely haest verdwijnen,
 Dat hy met sijne France son,
 Op onse Nederlandse bron,
 Niet meer kon schijnen.

Dus roept viva gy Nederlandse volken
 Viva den kloeken held,
 wiens dapperheydt dringht boven deur de wolken,
 Want hy hem stadig stelt,
 Tegen den vyand die ons soekt te krenken
 Dus wilt de Opper-Heer van al,
 (Die hem bewaert voor ongeval)
 Gebeden schencken.

Besluit Gebedt-gewijs.

ô Groten God ô Heere der heyr-scharen
 Wy vallen u te voet,
 En bidden u dat ghy doch wilt bewaren,
 In geluck en voorspoet,
 Ons Prins valjant,
 Nu Koning van brittanjen,
 Geeft Heer dat sijn vyand onvroom,
 Gestaegh moet vluchten voor den Boom,
 Al van Oranjen.

**Het beklagh, gedaen by de Gewesen Coning van Engeland, klagende
 sijn noodt aen de Coningh van Vranckrijck, op het groot verlies van
 de slagh in Yerlandt, bestaende in een t'Samenspraeck, tussen Louis
 Bourbon en Jacobus Stuaert.**

Stemme: De dans van Venon.

Jacobus Koningh van Engelandt.

Ach Cousijn Louis Bourbon,
 Jck kom mijn nood u klagen,
 Hoe mijn Soon d'Oranje Zon,
 Mijn uyt Yerland heeft geslagen;
 Hy quam so fel op my aen,
 Jck kost hem niet wederstaen,

Koninck van Vranckrijck.

Och Cousijn ick ben ontstelt,
 Dat ghy my dit stelt te vooren,
 Dat ghy hebt so meenig Heldt,
 Jn het Yerse Rijck verlooren,
 Och zijn Soldaten dan,
 Daer gehackt so in de pan?

Koninck Jacobus.

Ja door Williams vlam en vier,
 En door sijn kloeckmoedigh streven,
 Gaf hy daer niet een quartier,
 Maer hy bragtse al om 't leven;
 Ja 'k had selfs dit gelooft,
 Daer te raken quijt mijn hoofd:

Koninck van Vranckrijck.

Wel is 't daer so toegegaen,
 Js Orangie so kloeckmoedigh,
 Dat hy u uyt veld gingh slaen,
 En ghy vluchten moest so spoedigh?
 Ach Cousijn het mijn wel spijt,
 Dat ghy bent u volck quijt.

Wilt ghy nu als Generael
 Jn Brabandt gaen Commanderen,
 Of ter Zee als Admirael,
 'k Kan u niet meer presenteren,
 Doet so het u best behaegt,
 Op dat ghy 't niet beklaegt.

Koninck Jacobus.

Neen Louis dat waer my schant,
 Dat ick sou u Dienaer wesen,
 'k wil te water of te Landt
 My niet meer stellen in vresen,
 Daer ick plagh Scepter en Kroon
 Te dragen als u persoon.

Jck blijf by mijn koningin,
 Om met haer in rust te leven;
 Jck sal my niet na u sin
 Onder u Commando geven,
 Jck ben moe den oorlogs-brant
 Eer ick raeck in groter schant.

Koninck van Vranckrijck.

Wel waerom kiest ghy u rust?

Daer wy het hebben aengevangen,
 'k Bid u grijpt doch moet met lust,
 wilt de Geusen niet verstrangen,
 Gaen bestrijden t'allen kant,
 Sa treckt maer na 't Nederlant.

Koninck Jacobus.

Cousijn dat staet my niet aen,
 want wilhelmus van oranje,
 Sal in Hollandt gaen,
 Trecken daer selfs in Companje:
 Ach mijn hert dat wort ontstelt,
 Als ick denck op sijn geweld.

Koninck van Vranckrijk.

Foutre gy en bent geen man
 Gaet gy so den strijt opgeven,
 Daer gy hoort te gaen voor an,
 Om te trachten na zijn leven,
 Par ma foy Jacobus maet,
 Gy en bent geen braef Soldaet.

Een Nieuw Lied, op het Bambarderen van Lemmerick:

Op de Voyse: *Mars geeft my patientie, &c.*

Maeckt v reughden gelijcke,
 Vry nu rondom
 In ons Republijke,
 Voor d'oranje Blom,
 Die nu heeft geplante,
 Sijn appels soet,
 In dat schoon Yrlande,
 Sa schept goede moet.

Het Rijck van Yrlande,
 Sal haest zijn gebraght,
 al door Godes handen,
 In williams macht;
 Men siet nu de Yren,
 vallen met ootmoet,
 voor williams Banieren,
 En sijn Edel bloedt.

Ja veel groote Heeren,
 Komen in Yrlant
 Na Londen marcheeren,
 van allen kant,
 om so in brittanjen
 daer te leggen of,

Haer Eed voor oranjen,

Op sijn Koning hof.

Jck hoop God sal geven,
 Geluckigh voorspoet,
 Aen William daer neven,
 Jn overvloet,
 Sa Lemmerick heden,
 gy moet aen ons kant,
 komt vry nu ter stede
 Jn Wilhelmus handt.

U Susters te gader,
 Zijn nu aen sijn zy:
 Al aen uwen vader
 Gekomen by:
 Sy leven geruste
 By d'Oranje blom:
 Sy schuylen met lusten
 onder sijnen boom.

Hy sal u ontfermen;
 Wilt niet langer wacht;
 Komt ras in sijn armen,
 Eer hy u verkracht
 Door het canonneren
 Sal hy heel valjant,
 U doen bombarderen
 Komt vry in sijn hand.

Wilt hem dan ontfange,
 En roept overluit
 Nu met groot verlangen ,
 Viva d'Edel spruyt,
 Dat hy mach lang leven
 Al tot onser baet
 Dat wil God ons geven,
 Voor ons Land en staet.

God geeft dat oranje,
 met een wijs beleit
 Regeren mag brittanjen,
 Een langen tijd,
 Tot sijn grijse hayren
 Na ons wensch en sin:
 God wil hem bewaren
 met sijn koningin.

'k Hoop dat god sijn zegen
 laten dalen sal
 Op Bane en Wegen,
 Hier en over al;
 Op sijn vrome wapen
 dat wy mogen hier
 Lustig vreugde rapen,
 tot ons groot pleysier.

**Rouw-klagt, gemaect van den Roomschen Keyser, over de dood
van den Hartogh van Lotharingen**

Op de Voys: *Eylaes ick ben van droefheydt sieck.*

Ick Leopoldus mag my wel beklagen:
Eylaes, eylaes in dese droeve nood,
Dat ik nu sien mijn helt der helden verslage
Eylaes al van de bitterlijcke dood:
Mijn rechter-hand
Heb ick verloren,

Mijn waerde Pant,
 Mijn Uytverkoren,
 Ben ick quijt,
 In desen tijd.

Daer leyt mijn Held den vrome Lotharingen,
 Die my so trouwelijck heeft bygestaen,
 Die so menigen Turk heeft doen springen
 Al voor sijn wapen moest de halve Maen,
 Vluchten met schand,
 waer hy quam treden
 Kloeck en valjant,
 vol dapperhede
 Was dese held,
 Altijdt in 't veld.

Eylaes och dood wat heb ik u misdreven
 Dat jy mijn alder-kostelijckste Pand,
 So haest ging rucken van sijn leven,
 De schoonster parel van mijn gantsche land
 Hebt ghy berooft
 en oock verslonden
 Jck ben berooft,
 In 's Werelts ronde,
 Js voor mijn dan,
 Noch geen Man!

Die so het Edel huys van Oostenrijcke
 Getrouwelijcke so sal diepen gaen,
 Eylaes waer sal ick vinden sijns gelijcken:
 Die so kloeckmoedelijck sal wederstaen,
 Den Ottoman,
 vranckrijck mede,
 Alwaer hy quam:
 voor Schans of Stede:
 Al door sijn kracht,
 quam in mijn macht.

't Js noch in mijn gedacht doe de barbaren,
 En Turcken waren voor mijn Stad van Ween,
 Ghy Lotharingen redd' my uyt bezwaren
 Stelpen mijn tranen en al mijn geween,
 Noch buda schoon
 en ander stede:
 Voor mijn Persoon,
 Sijn dapperheden,
 Bracht hy valjant,
 Stracks in mijn hand.

Moest gy dan dootd in dese oorlogs tijden
 Vernielen gaen also een held met spoed,
 Die voor het Christenrijcke van alle zijden
 En voor Godts wet ginck wagen Lijf en Bloedt,
 't Valt my so suur,
 Och Puyck der vroomen.
 Waer door ick schrome,

Ach uwe dood,
brengt mijn in nood.

Mijn hert dat barst als ick kom 't overdencken,
 De daden die ghy voor my hebt gedaen;
 O felle dood hoe dat ghy quaemt krencken,
 Het leven die my so quam bystaen,
 Wat doen ik nu,
 O droeve dagen:
 Jck ben in rouw,
 hy is verslagen:
 Den vromen Held,
 't Geen dat my quelt.

O Lotharingen ick had voorgenomen
 Al door gods macht, en spijt van vrangkrijk
 Dat ik sou door mijn wapen sonder schromen
 U stellen gaen wederom in u Rijck,
 Maer 't is om niet,
 Mijn droevig klagen
 En sal noyt zijn,
 Uyt 't hert van mijn.

Hoe moet nu Lodewijck lacchen ter stede
 Al in sijn vuyst als hy dit heeft gehoort,
 Dat Lotharingen so is overliden
 Die hem voor Ments quam stoutelijck aen boort;
 Eylaes sijn dood,
 Js mijn oorsake,
 Jn dese nood,
 Dat ick moet maken,
 Vrede met spoet,
 Met 't Turcks Gebroet.

Adieu Carolus oorsaeck van mijn lijden
 Jck segh adieu tot in der eeuwigheyd,
 Mijn hart dat barst als ik u moet geleyden
 Al na het Graf, eylaes bedroefden tijd!
 Sal al gelijk,
 Jn dese dagen
 Door 't oosten-rijck,
 Wilt nu vry dragen
 Rou t'allen kant,
 Door 't gantsche land[.]

De gewaende Franse Victory die sy geviert hebben over sijn Majesteyt van Groot bittanjens doodt, die seyden dat in de slagh van Yerland gebleven was.

Op de Voys: *Van de Maen-bluffers.*

Wel wat komt ons al te voren,
 Wilje de victory horen,
 Van de Frans, van de Frans,

Die de basseton speelt thans;
Want van Yerlandt 't is een schande
Gingh hy oock victory brande,

Allesins, Allesins,
en roept dood is onse Prins.

Het geschut liet men daer brommen,
de vuur-wercken en Pick-tonnen,
t'Allen kant, t'Allen kant,
Stack men over al in de brand:
Al de Gildens gingen teren,
en die Groten aen het smeeren:
de wijn klaer, de wijn klaer,
die liep voor een yder daer.

Monnicken en Cordilieren:
Vergeten oock niet te vieren,
daer so groot, daer so groot:
En dat op de Prins sijn dood:
sy riepen daer met verblijden:
Laten wy ons Met-getijden,
Nu wat staen, Nu wat staen,
dese vreugd moet zijn gedaen.

Het gepeupel op de strate,
die schenen als uytgelate,
't Riep alsins: 't Riep alsins,
dood is den Oranjen Prins;
En gingen doen met verstrange,
sijn Afbeeldsel daer op hange:
And're weer: And're weer,
die sloegen 't aen stuck ter neer.

En duysende vysevase,
dat sy malkaer in blase:
d'en maeckt dit, d'aer maeckt dat,
voor afbeeldsels, 'k weet niet wat,
en stelden 't daer letterlijcke,
Als men in de Prent kon kijcke,
siet eens aen, siet eens aen,
Waer op dese Monders slaen.

Maer hoe dees victory-gaste:
Haer verheughden en verbraste,
so komt daer so komt daer,
Haer een droeve tijding naer,
Dat de Prins noch was in 't leven,
en dat gants Yerland 't moest geve,
Onder hem, Onder hem,
dat daer gaf een donder-stem.

Brieve waren ook gekome,
 Dat waterfort en Athelone,
 Stonden aen, Stonden aen,
 Tot den Prins moest over gaen:
 Want sy kunnen 't niet meer houwen,
 Doen begon men 't hoeft te klouwen,
 Men riep uyt, Men riep uyt,
 dees victory niet en stuyt.

van dublijn heeft men ook toning,
 dat hy daer voor wettigh Coning,
 Js verklaert, Js verklaert:
 En yder sijn gunst aenvaert"
 wel hoe drommel kan dat wese,
 Hier dood, en gunter weer verrese,
 wel wat nood: wel wat nood,
 De Prins die vecht dan na sijn dood.

Men heeft brieve oock vernome,
 Dat hy in Engeland sal kome:
 Ongefaelt: Ongefaelt:
 'k Wou dat haer de duyvel haelt:
 Die ons sulcke bagetelle:
 Van sijn dood komen voor-stellen:
 Wat een schand: wat een schand:
 Men daer van victory brand.

En was oock de Prins in 't leven:
 Waerom Jacob niet gebleve:
 Jn sijn Rijck: Jn sijn Rijck?
 Dit is oock een klare blijck:
 't Js maer om ons te doen dutten:
 Van de beursen uyt te putten:
 Ja wel vriend: Ja wel vriend:
 So maeckt men de siende blind.

Men deed' dan Arrest make;
 Om die vreude heel te stake:
 't Geen vermel: 't Geen vermel:
 Dat het was een leugen snel:
 Dat men haer had geschreven;
 Want de Prins is noch in 't leve:
 Dat men daer: dat men daer:
 Heel gants in bedwongen waer.

En dat men voor dese schande:
 Niemand mocht victory brande:

Op de praet, Op de praet;
 Maer als 't waer was metter daedt,
 Soo sou men 't dan gaen aflese,
 Alwaere yder hem na dese,
 Voege moet, Voege moet,
 Op dat geen soet, Keert in het roet.

Hier mee moest een yder scheyde,
 En d'een tegen d'ander seyde,
 Ha Pardu, Ha Pardu,
 Js Yerland en Engeland nu,
 Wel de drommel hael de glory,
 Met het branden der Victory,
 By malkaer, By malkaer,
 'k Wou datter noch twee by my waer.

Maer de twee dorst men niet segge,
 Doch daer zijn die dit uytlegge,
 Dat voorwaer, Dat voorwaer,
 Sy Louis en Jacob daer
 Wel te rechte mee soude dencke,
 Want twe doen yder krenke,
 Jk ontbloot, Jck ontbloot,
 U maer haer victory groot.

Een Nieuw Liedt, ghemaect in de Vloot wegens de Zee-slag die 'er is voorgevallen in de Canael: tussen de Hollanders, en de Francen.

Op de stemme: *Eer de Son sijn kracht gekregen heeft.*

Luystert toe al sonder falen,
 Wat ick u verhalen sal,
 Van 't Gevecht is voorgevallen
 Jn 't gesicht van d'Engelsche wal,
 Voor het Bevesier in de Kniel,
 Dit streng gevecht voorviel:
 van onse kant,
 Op de vyand,
 Gaven wy lustigh vyer.

't Geschiede op een Maendagh eeven,
 Julius den thienden dagh,
 Doen sagh men de France vlagh streven:
 Men dicht by den vyand lagh,
 De moet was lustigh groot,
 Jn dese Hollandse vloot;
 Men lieper in,
 verstaet de sin,

Wy gaven d'eerste schoot.

Van het schip de seven-wolde,
 Spoogh men niet als vyer ern vlam,
 Karel van der Putien mede,
 Toonde hem als een Krijghsman,
 En Mosselman van Ter veer,
 Schoot lustigh op de beer,
 Maer d'Engelsche vlag,
 Gelijck men sag,
 En stelden haer niet te weer.

Voort so sagh men braeckel vechten,
 Kallenburgh en Gillis schey,
 En so heb ick gesien ten rechten,
 Was 'er Kalf van Medenblick by;
 Het wapen van Alckmaer,
 Die schoot seer fel op haer;
 d'Enkhuyser Maegt,
 was onversaegt,
 Al viel het haer wat zwaer.

Van der Goes dient niet vergeten,
 En Capiteyn decker van Edam,
 Hebben haer seer braef gequeten,
 En 't schip Groeningen daer an,
 Reygersbergh en van saen,
 die vielen dapper aen,
 Op den vyand;
 Maer wat schand:
 Eylaes wy waren verraen!

Van d'Engelse ons bond-genoten,
 Sy lagen te loef waert van de vloot,
 Hebben niet een schoot geschooten:
 Hielpen ons niet uyt de nood,
 Behalven de blaeuwe vlagh,
 die men lustigh schieten sagh,
 Van achteren an,
 Op de Fransman,
 vocht hy den heelen dagh.

Ons schout by nacht die wiert geschoten
 In het laetste van de slagh,
 dat heeft ons seer verdrotten,
 dan dien Held ter neder lagh:
 Ons Capiteyn Luytenant,
 Greep 't zwaerd weer in de hand:
 't Gevecht was strang
 En 't viel ons bang
 Wy hadden te veel we'erstand.

'svyands macht was onbegrepen,

Twee-en-tachtigh schepen groot:
 En wy met ons dertigh schepen,
 Sloegen tegen de heele vloot,
 Smorgens de klock van acht,
 Tot 's avonds toe met macht,
 De klok was vier,
 Op d'Hollandse manier
 Heeft elck sijn dienst betracht.

Hadden de Engelse ter degen,
 Ons geholpen in den slagh,
 Wy hadden met God victorie gekregen:
 Maer men het verraed doen sagh,
 Van herbert seer ontrou,
 Hadde ons verkocht als nou,
 Aen die vyand,
 heel Engeland,
 Dat is 'er van in rouw.

Oorlof ghy helden verheven
 als gy gaet Aen den slag,
 bid God den heer te degen,
 En maeckt geen groot gewagh:
 Vecht vry met Godes hand,
 Te water en te Lande;
 belieft den Heer,
 Hy sal u weer,
 brengen in 't vaderland.

**Een Nieuw Liedt, ofte Samen-spraeck, tussen den Koningh william,
 en den Koninck van vranckrijck, en de gewesene Koninck Jacobus,
 ofte hertog van Jorck:**

Op de stemme: *Edel Princes.*

Hertogh van Jorck.

Ik ben benout,
 Hoe sal het met mijn enden,
 Jk ben benout
 mijn moet geheel verflout
 Jck hoor gerucht,
 Mijn soon wil met mijn kampen,
 Jck moet op de vlucht,
 Jck ben beducht,
 Eylaes dees droeve rampen,
 Doen mijn sucht op sucht.

Koningh William.

Jk in Persoon

Sal selfs commanderen
Jck in Persoon,
wil stellen mijn ten toon,
Den wilden Yer,
Sal ick wel haestigh temmen,
Op een nieuwe zwier,
Met groot getier,
Sal ick haer doen verzwemmen,

Door mijn vlam en vyer.

Hertogh van Jorck.

Ach laes Louis,
Wilt my haest seconderen
ach laes Louis,
ik vrees voor groot verlies
Den stouten Quant,
Of William de swijger
Nadert Yerlant,
blijft mijn constant;
Of desen stouten krijger:
Doet my in den bandt.

Koninck van Vranckrijck.

Mijn vloot is klaer:
't Secours is nu op handen,
Mijn vloot is klaer
dat seg ik u voorwaer:
Hou moet ter spoet
ick sal u haest helpen:
Op den ouden voet
Hou moet ter spoet:
Jck jaeg hem in sijn schelpen;
Die u dit aendoet.

Koningh William.

Jk William:
uyt 't edel huys Nassouw:
Jck William:
De laeste van mijn Stame
Sal u gront Bourbon,
Noch schudden doen en beven
Door mijn grof Canon:
d'oranje Son
Sal stralen op u leven
Als den Horisont.

Koninck van Vranckrijck.

Wel stouten Quant:
Meent ghy my te vervaren;
Wel stouten Quant:
Trekt gy nu na Yrland
Sa sa ter baen:
Ruyters en Musqueterren
Soeckt nu te verstaen:
Sa sa val aen:
U val sien ick van verre
komen: treckt maer aen.

Koningh William.

O Lodewijck:
U lely sal haest deynsen:
O lodewijck:
Vertrekt en laet dit Rijk,
Aen mijn Persoon
Of al u kracht en rijken
Hecht ik aen mijn kroon,
oranjen schoon
Sal u de vlagg' doen strijcken,
En de Lely doo'n.

Koninck van Vranckrijck.

'k En pas geen haer,
Op al u dregementen,

'k En pas geen haer
 Op dat is voorwaer;
 De spaense bruyt:
 Wil ick ten roof weg slepen
 Tot een prooy en buyt;
 Jck u wel stuyt:
 Mijn macht en vloot van schepen:
 Zijn al op haer uyt.

Koning William.

Dat Edel Pant:
 Tyran sal u niet wesen
 Dat Edel pant
 Sal komen haest te Land:
 By haer Gemael:
 't Gekroonde Hooft van spanjen
 Vreest sijn vuur en stael:
 U vloot egael
 Sal spanjen met Oranjen:
 slepen wegh van prael.

Koninck van Vranck.

Zo mijn dees bruyt
 Ontslipt: dan weer een ander:
 so mijn dees bruyt
 Ontslipt dan op en uyt
 En slaen u macht:
 die u wil overschepen,
 val aen met kragt,
 by dag en nagt,
 Al gantsch mijn breyn geslepen,
 Nemen hier op acht.

Konings Williams besluit.

Couragie dan,
 ik ook daer weer in tegen
 Couragie dan,
 vreest voor petijt Flaman
 Den Schot Brittan,
 Sal u wel haest benouwen,
 Vliet en heeft Fransman,
 Hollanders dan
 Doet hem den moet verflouwen,
 Sa sa sa val an.

**Een nieuw Lied, 't Samen-spraek gehouden tussen Maria Koninginne
 van Engelandt, Schotlandt, Vranckrijck: en Yerland: en den
 Admiraal Tromp aengaende het Zee gaen van dien Helt:**

Stem. *Ick gae na 't peckelvelt &c.*

Maria.

Weest wellekom mijn Tromp verheven:
Jck sal u het Commando geven
Ghy sult wesen mijn Admirael:
Gouverneur oock principael,
Want ghy moet vechten:

En werck uyt rechten;
Maer van God komt al-te-mael.

Tromp.

Wel Edel hoog-geboren verheven
Gy bent een Koninginne daer neven,
Jck kom hier op mijn oude dag,
En ick sal hebben het heel gesag:
Sal zijn getrouwe,
voor 't lant mevrouwe
Van God men het al verwacht.

Maria.

Jk geve 't Commando al in uw' handen,
God bewaer ons en onse Landen:
Jck val dan op mijn knyen neer,
Als die van Ninive teer:
Dit is bevonden,
Dat onse sonden,
Roepen wraeck al tot den Heer.

Tromp.

Jck sal, sa laet ons maer Godt behage,
De vyand uyt de Zee gaen jagen:
Jck sal niet steunen op mijn macht,
Maer al door Godes grote kracht,
Kom ick de Franse,
Jck laetse danse,
Dat al met haer grote pracht.

Maria.

De eere hebt gy al lang genoten,
Want gy sloegh beyde de vloten,
Driemael uyt de Zee confuys:
waer bleef doen het Frans gespuys?
Gy gingt haer plagen,
En gaeft haer slagen
Dat sy vluchten na haer huys.

Tromp.

God de heere die is mijn getuyge,
Vranckrijck sal ick doen buyge
Past maer op gy Capiteyns,
Jck waerschouw ieder in 't gemeyn,
Gy sult vechten,
Als lands knechten,
Dat beveel ick u certeyn.

Maria.

Edel Tromp wilt na mijn hooren

Seventien heb ick doen doden,
Want sy waren my ontrouw,
Daerom wil ick bevelen jou,
Wilt niemant spare,
Hooft mijn verkoren:
Edel Tromp dat segh ick nouw,

Tromp.

de Heere state van Nederlande,
Hebben 't gestelt oock in mijn hande:

Jck sal voeren galg en rad,
 Past op Capiteyns ick seg u plat:
 Maer gaet vry vechten,
 als lands-knegten
 Men sal u vereeren wat.

Maria.

God wil u Edel tromp bewaren,
 Komt ghy op de Zee, al op de baren,
 Dat al in het pekel-veld,
 Vranckrijck dat sal wesen ontstelt,
 Wilt avancieren,
 Jn goe manieren,
 Sa wilt u tonen als een krijghs-held.

Tromp.

God de Heer wil u bespare,
 En koning William oock beware,
 Dat hy magh krijge de overhand;
 Brengen Jacobus geheel van kant;
 Komt hy gevangen,
 in wilhelmus handen,
 Hy sal hem brenge in Engeland.

Maria.

God beware u in u oude dage,
 Dat ghy de Franse moght gaen plage;
 Hy heeft gedaen als een Antichrist,
 Den Turck al tegen den Keyser hist,
 Hy ging verbreken
 Tegen alle Rijcks-Vorsten, dat is gewist

**De Fransche Vlieger, opgeschooten door den Francen Koningh,
 Cardinael van Furstenburgh, Jacobus Stuwaert, en den groten
 Turck; door den Koningh van Engeland, de Hertog van lotteringen,
 de Ceurvorsten van brandenburg saxen en Beyeren, en de Hollanders,
 &c. aen stucken gescheurt.**

Stemme: Als 't begint.

Aenhoort Liefhebbers al te gaer,
 Wat dat geschiet is in dit Jaer;

Een Fransche vlieger onverdroten,
 Js door Bourbon nu opgeschoten.

Dees vlieger na de nieuwe zwier,
 Die was geplackt van Frans Papier,
 Romtom versien van gulde bloemen,
 Waer op Louis wel stout durst roemen.

Op 't neusje stont een Turckse Maen
 Van goud en blonck een yder aen,
 Om als het spel begon te stincken,
 Louis als Leydsman voor te blincken.

Den groten Turck-Vorst Soliman,
 Quam met sijn Turckse gaeren an,
 En presenteert den Fransche Koning,
 Dit tot ten vlieg-touw tot beloning

De staert brogt Jems van over ze,
 En dus so quam de vlieger ree,
 Den Furstenburger onverdroten,
 Heeft hem in Ceul-land ingeschoten.

Toen vloog de vlieger seer gezwind,
 Wel twintigh mijlen in de wind,
 Maer Furstenbergh kon 't tou niet houwen
 Hoe hy het maken mogt of brouwen.

Hy dagt voor Lodewijks bedrijf,
 De Bisschops stoel was sijn verblijf,
 Maer doe meende 't was gewonnen,
 So was het werck pas eerst begonnen.

Keur Beyerens. Broeders seer valjant,
 Jaegt Furstenberg uyt 't Ceulsche lant;
 Die sijne vlieger wiert ontnomen,
 En vluchten moest met angst en schromen

Louis gelijk een moedig held,
 Een and're vlieger weer toestelt:
 Die hy laet vliegen in Brittanje,
 Tot spijt van 't Edel huys Oranje.

Jacobus Stuart als een man
 Vat den Franschen vlieger an,
 En laet vaer Peters seer getrouwe,
 Het touw in sijne handen houwen.

Dit touw dat had by na geen bogt,
 So vloog de vlieger in de logt,
 En klom tot buyten 's menschen ogen,
 Ja is tot aen de Son gevlogen.

Vaer Peters was geheel verblijd,
 Dat 't Touw so door sijn handen glijd:
 Maer op het lest was hy bedrogen,
 Want hem de Vlieger is ontvlogen.

Hy had sijn touw niet vast gemaect;
 Dus is sijn Vlieger los geraect;
 Doe stont hy als een aep te kijken,
 En 't scheen dien bloed die sou bezwijken.

Een goede sterke Ooste wind,
 Bragt Vorst Wilhelmus seer gezwind,
 Met sijne Helden in Brittanjen,
 En ys're Bussen van Oranje.

Het touw vaer Peters vallen laet,
 En vlucht na Vanckrijck desperaet,
 Oom Jacob wist niet wat te maken,
 En socht ook uyt het Rijck te raken.

Hy vlucht en soeckt sijn vlieger weer,
 Die in Parijs quam vallen neer,
 Geheel door-regent en aen flerden,
 Het welck de Fransche vorst benarden.

Die Stuaert met sijn vlieger send,
 Na Londondorry wel bekennt,
 Doch wind en weer dat wou niet lucken,
 Dees vlieger raect aen duysent stucken.

Want siet onsen Nassouschen held,
 Send brave harders in het veld,
 Matrosen en kloecke Soldaten,
 Daer zig een Vorst mag op verlaten.

Sy quamen ook in 't Yrsche Rijk,
 En jagen Stuart al gelijk,
 Met sijn Yren en lose Franschen,
 Van voor de Stadt en doen haar danssen.

Een schone Engelsche Galjard,
 Het welk de Jesuwijten smart,
 Het schendig ro[t] moet retireren,
 De Protestanten Triumpheren.

Colonel Kirck de Stad ontset,
 En heeft de bose wil belet,
 Van Stuart en de Fransche Gasten,
 Die noch op woord of reden pasten.

Den hartog Schomberg treckt vast aen,
 Om met dit Papen rot te slaen,

Kolonel Kirck met groot genoeg,
Gaet sijne helden by hem voegen.

So Schomberg dese Yren slaet,
So is voor Jacob gantsch geen raed,
Als weer na Vranckrijck toe te peuren,
Eer hem dees hoorders nog verscheuren.

Schoon dat Louis tot sijn bedrijf,
Heeft menig hondert duysent lijf,
Die hy hoogmoedig gaet regeeren,
Een is 'er die hem kan verneeren.

Maer nog een Franschen Vlieger vals,
Wiert opgeschoten in de Pals,
Daer Melak last hadt 't touw te houwen
Geen snoder kon hy 't toe vertrouwen.

Want hy spoog niet als vier en vlam,
Daer hy maer voor of binnen quam:
Het Duytsche Rijck sal 't wel gedencken,
Hoe desen brander haer quam krenken.

Gelijck een dol en rasend beest,
Js desen Franschen beer geweest,
Tot dat den Keyser door sijn magten,
Hen jaegt van d'een en d'and're grachten.

Hartog Lorijn toont in het veld,
Te zijn een dapper oorlogs Held,
De Turcken het seer wel gevoelde,
Als hy sijn lusten op haer koelde.

Nu heeft hy Ments die stercke stadt,
Den Frans ontweldigt, en een schat,
Van grote rijckdom daer gevonden,
Maer veel bedorven en geschonden.

Dus sal den Franschen dwingelandt,
Het veld noch ruymen tot sijn schant,
Men sal hem 't woelen wel verleren,
Keur Brandenburg komt ook marcheren.

En heeft hem Keyzerswaert ontruckt,
Dat voor sijn Bomben is gebukt,
Bon heeft hy ook met kracht doen dwingen
En na sijn pijpen leren singen.

So raeckt den Brander uyt het Rijck,
Keur Sax en Beyren te gelijk,
Die komen oock den haen besoecken,
'k Geloof hy sal haer komst vervloeken.

Want hunne zwaerden scherp gewet,
 Zijn reeds met Franse bloed besmet;
 Hun dapperheyd doet hem verschricken,
 En schier van bangigheyd versticken.

De Prins van waldeck wel ge-aard,
 Speelt een Hollandse Galjaard,
 In Braband met de lichte Franssen,
 Waer na sy lustigh kunnen danssen.

By walcourt heeft den haen gesmaekt,
 Dat Holland oock pottagie maekt,
 Daer van sijn volck wel purgeren,
 En alomme retireren.

Den Spaenschen Held don d'Argourto
 Js oock den Fransman veel te sno;
 Hy jaegt haer uyt sijn snode wallen,
 En schenkt haer Spaensche vuur'ge ballen.

Soo is een yder op de been,
 Om Louis te brengen tot re'en:
 Sy soecken dees Franschen bedrieger,
 Te ontroven sijn vergulde Vlieger.

Oock siet bourbon dat sijn practijck,
 Gantsch is vervallen in de slijck!
 Dewijl sijn vlieger door sijn mallen,
 De staert is van sijn gat gevallen.

Oorlof Louis tot een besluyt,
 Uw heele Vlieg-werck is verbruyt:
 Wilt ghy een ander weer toe stellen,
 So maect de staert van Fransche vellen

En schiet hem op daer ghy de wind,
 Vry beter voor u vlieger vind,
 Tegens de Turck of sijn supoosten,
 So kan een Christen sich vertroosten.

Een t'Samen-spraeck tussen een Jonckman, en een Jonge Dochter:

Op een bekende Voys.

Jonckman.

Liefste Lief hoe sal 't meer wesen,
 Dat gy my eens sult genesen
 Van de smart,
 Van de smart,
 Dien ick voel in mijn Jonck hart,

Sullen noyt mijn droeve klachten,
 Uw wraeck-gierigh hert versachten?
 Sult gy dan,
 Sult gy dan,
 Noyt van mijn maken u Man:

Dochter.

Jonghman staeckt uw droevig Minnen,
 Ghy en sult geen troost verwinnen;
 Want ik ken,
 want ik ken,
 Noch wel blijven dien ick ben:
 Soud' ick in mijn jonge Jaren
 Alree dencken om te paren:
 Jonckman siet,
 Jonckman siet,
 Ik houd' mijn uyt 't verdriet.

Jonckm.

Geen verdriet sal u geschieden,
 Lief en wilt van mijn niet vlieden,
 Jck sal jou,
 Jck sal jou,
 Blijven als een Man getrouw;
 Alle druck en zware plagen,
 Sullen wy te samen dragen;
 Liefste soet,
 Liefste soet:
 Staect doch eens 't wreed gemoet.

Docht.

U en baet geen presentatie,
 Jck en vind in u geen gratie,
 Om te zijn,
 Om te zijn,
 Uw' vrouw hier in 't werelts pleyn.
 Al u aerdigh vleyen
 Js maer om mijn te verleyen:
 Van mijn eer,
 Van mijn eer,
 En mijn dan verlaten weer.

Jonckm.

Och ik zweer, mijn lief Klarinden,
 Soo ghy mijn ontrouw sult vinden,
 Dat de dood,
 Dat de dood,
 Mijn wegh ruckt in Carons schoot,
 En dat al de helsche Zielen
 Mijn terstond komen vernielen,
 Dat ick magh,
 Dat ick magh,

Noyt weer komen voor den dagh.

Docht.

Door u Eedt en trouwigheden:
Die ghy aen mijn komt besteden
Sal ick dan,
sal ick dan,
Zijn u vrouw en gy mijn Man,

Wilt daer op mijn Trouw ontfangen,
 Daer na is al mijn verlangen
 Laet ons gaen,
 Laet ons gaen,
 In den Echt van stonden aan.

Jonckman.

Jk ontfang uw trouw mijn schone,
 'k Sal weder min betonen,
 Met een pant,
 Met een pant,
 En een Ringh van Diamant,
 Nu is al mijn droevigh klagen,
 Heel verkeert in blijde dagen,
 Komt mijn Bruydt,
 Komt mijn bruydt,
 Laet ons 't lof verbreyden uyt.

Een Samen-spraeck, tusschen een Jonckman en een dochter,

op de Stem: *Ick Louis mach nu wel suchten.*

Jonckman.

Och Klarind mijn Uytverkoren,
 Wilt doch eens mijn klacht aenhoren,
 Schone Meyt,
 Schone Meyt,
 Uyt een rechte suyverheyd,
 Want de stralen van uw' ogen
 Hebben mijn altijdt bewogen,
 Tot de min,
 Tot de min,
 Och mijn overschoon Godin.

Dochter.

Jonckman, vertrekt met u Lammeren,
 Want u persoon staet my niet aen,
 Ghy gaet een and're Maeght karesseren,
 Die u wil beter ten antwoord staen;
 Jck heb geen lust
 om u te trouwen,
 Laet mijn gerust
 't mocht mijn berouwen
 Gaet Minnaer daar ghy u voncken blust.

Jonckman.

Lief verhoort doch eens mijn smecken,

O van rouw mijn hert moet breecken,
Engel soet
Engel soet,
Ghy bent die my treuren doet;
Altijd ben ik vol elenden,
Moet ick so mijn leven enden:

dagh en nagt:
 dagh en nagt,
 stort ik voor u uyt mijn klacht:

Dochter.

Minnaar, u vleije en magh niet baten:
 't Js al verlooren wat ghy begint:
 Met 't een of 't ander venus kind:
 Ghy zoud mijn mee
 brengen in schande;
 Jn druck en wee:
 Jck sou mijn brande;
 daerom gaat heen en laat mijn in vree.

Jonckman.

O ghy zijt als een wreede Tygerinne:
 Laet ghy my nu geen troost verwinne:
 blijft ghy straf,
 blijft ghy straf:
 soo moet ick dalen in het graf,
 Al de Goden sullen neder tuygen:
 Hoe ick voor u neder buygen:
 schoone vrouw,
 schoone vrouw:
 Ghy doet mijn sterven van rouw.

Dochter.

Jonkman gy doet mijn hert ontvonken
 daerom wilt staken al u verdriet:
 Cupidoos pijle: en mijnlijck loncken:
 die hy my staegh in mijn boesem schiet:
 daer is mijn trouw
 wilt laten varen:
 Al uwen rouw:
 wy sullen paren:
 Wilt mijn ontfangen voor u vrouw.

Besluit.

sang-Goddinnen wilt vercierien:
 Mijn Klarind' met Lauwerieren:
 Want sy gaet:
 Want sy gaet:
 Met mijn in den echten-staet:
 Nu ben ick uyt het bezwaren:
 Speelt op Fluyten ende snaren,
 Maeckt geluyt:
 Maeckt geluyt:
 Tot lof van mijn lieve bruyd.

Het beklagh van de Meysjes van onse landen, over het vertrecken van alle Soldaten en Matroosen.

Op de Stemme: *Philia*.

Hoort ghy niet de Trommels roeren,
 Meysjes wat sult ghy uytvoeren,
 In dees tijdt,
 In dees tijdt,
 Nu ghy raeckt u Vrijers quijt,
 Die u plachten te behagen,
 Siet ghy nu den Deegen dragen,
 t'Allen kant,
 t'Allen kant,
 't Js voor 't lieve Vaderland.

Wel wat sult ghy nu gaen maken;
 Ghy sult moeten leggen braken;
 Dese keer,
 Dese keer;
 Want ghy krijght geen Vrijers meer;
 Meysjes ghy meught nu wel suchten
 Nu ghy siet u Vrijers vluchte,
 Van u al,
 Van u al,
 Hier al uyt ons Hollands dal.

Want sy worden al Soldaten,
 Ten dienst van ons Edel Staten:
 Meysjes nu,
 Meysjes nu,
 Seght u Vrijers dan adieu;
 Want alle haer karresseren,

Sal u heden gaen manqueeren;
 En daer by,
 En daer by,
 Een kusjen geloofft het vry.

Want ghy siet veel vryers varen
 Al over Nephtunis baren:
 Nu heel kloeck,
 Nu heel kloeck,
 Met een vuyl bepeckte broeck,
 S'hebben liever te gaen strijden,
 Als gestadigh u te vrijden,
 want de Min,
 want de Min,
 Maeckt ons somtijds dol van sin,

Daerom en wilt doch niet truere;
 Krijgen gaen,
 Krijgen gaen,
 Stilt alleen u droef getraen;
 wilt u aengename ogen,
 Meysjens terstond of gaen droogen:
 'k Segh u dan,
 'k Segh u dan,
 Ghy raeckt noch wel aen den Man.

Maer alle de Jonge Quante,
 Zijn te water of te lande,
 Die u sou,
 Die u sou,
 Van u maecken haest een vrouw:
 'k Raed u Meysjes uytgelesen,
 Komt 'er een wat oud van wesen,
 By u staen,
 By u staen,
 Tast vry toe laet hem niet gaen.

Die na een Jonghman wil trachten,
 Die moet seeckers noch wat wachten,
 Hoort dit aen,
 Hoort dit aen,
 Als de Campanje is gedaen;
 Gy sult dan krijgen u keure,
 Als ghy maer komt aen de deure;
 Met fatsoen,
 Met fatsoen,
 Als sy zijn in 't Garnisoen.

Oorlof Meysjes nu ten tijde;
 Het geen dat ghy hier moet lijden;
 'k Segh publijck,
 'k Segh publijck,
 Dat komt al door vranckrijck,
 Die ons Oorlogh ginck zweeren,
 Daerom moest yder marcheeren:
 't Js te spijt,

't Js te spijt:
Dat ghy bent u Vryers quijt.

Een Nieuwe vermaekelijcke Klucht, tot een spiegel van alle Jonckheyd, van Pieter en Juffrouw Cathalijn.

Stemme: *Jonckheyt staet by.*

Ach vrienden hoort,
Naer mijnen droeven rouw,
Ach vriende*n* hoort,
hoe ik beklæg mijn trou
Jck ben verbrast,
En seker wel geschoren;
Denkt hoe my dat past,
Met Juffrou lijn
De drommel moetse halen,
Sy wil meester zijn.

Maer siet eens aen,
Hoe dat ick ben bedrogen,
Maer siet eens aen,
Wat sy al heeft gedaen
Als ick haer nam,
Kreeg sy vier hondert gulden!
O dat soete Lam,
Jn haren schoot:
Het was de patrimonie
Van mijn moeders doot.

Sy had het vlack,
En speelden met de schijven;
Sy had het vlack,
Den speelman sat op 't ack:
En ick voorwaer,
Was oock seer wel tevreden
Met mijn soete klaer,
Het gaet van gat
Kom ick t'huys noen of avont,
Juffrou Lijn is sat.

Wat groot verdriet,
Jck mag wel betreuren
Wat groot verdriet,
Dat my door haer geschiet:
Sy drinckt de Wijn,
En ick met Bier en Water
moet tevreden zijn,
Js 't niet een schant,
Jck moest haer lest t'huys halen,
Jn een Lijnwaet mant.

Heel sat en krom,
Lag sy daer in gedouwen,
Heel sat en krom,
En door den dronck oock stom,

Met droef gebaer,
 Op eenen Korde wagen,
 Kruyden ick in mijn kaer,
 Daer by den stanck,
 En sal ick noyt vergeten,
 Jn den lijnwaet mant.

Neemt hier op agt,
 Sy bleef daer leggen slapen,
 Neemt hier op agt,
 En so den gantsche nacht:
 Den dach quam aen,
 Toen quam sy uyt gekropen
 En viel my aen 't slaen,
 Met boosheyt groot,
 Jk moest voor haer gaen vlugte:
 Of ick waer al doot.

Het geld is op,
 En al mijn beste kleeren,
 Het geld is op,
 Al door de kermis Pop:
 Juffrouw Catholijn,
 By alle kermissen,
 moet sy seker zijn,
 Die lichte spil,
 Sy maeckt aen gelt te raken,
 En loopt op den dril.

Met groot pleysier,
 Moest Juffrou gaen bekijke
 Met groot pleysier,
 Die kerremis van Lier,
 Sy liet my t'huys:
 'k had geen brood om t'eten
 Daer toe munt of kruys,
 En op dit pas,
 Jck meende wat te krijgen,
 Maer sy schuldig was.

Den backer siet,
 Vraegden om twintig gulden,
 Den backer siet,
 Jck beefden als een riet,
 Aen d'ander zy,
 Quam my het vrouken tegen,
 Uyt de vette bry:
 Met eenen lag,
 En sey lieven Peter,
 'k Wensch u goeden dag.

Mijn kammeraet,

Kunt gy my niet betalen,
 Maer kammerael,
 Daer seshien guldens staet,
 Van kaes sout smout,
 Met brandewijn en boter,
 Noch twe honderd hout,
 Jck sey voorwaer,
 Mijn vrouw sal u betalen,
 Met een droef gevaer.

Jk gonk ter strak,
 Met desperate sinnen
 Jck gonck ter strack,
 En maeckten so een pack,
 Ja in der daet,
 Jk maecken negen gulden,
 Van mijnen huysraet,
 Sonder getier,
 Ginck ick met schicken vieren,
 Juffrouw was te liet.

Adieu Cathlijn:
 Gy sult my niet meer krouwe
 Adieu Cathlijn:
 Gy meugt nu vrolijk zijn.
 Ach Jongmans siet:
 wagt kael Jouffrouwen
 Gelijk my geschiet
 Trout een boerin
 Liever met slechte Kleeren,
 Als so een Goddin.

Een schoone Samen-spraeck tussen een Jongman ende een Dochter.

Edel Princes.

Jonghman.

Adieu schoon Lief,
 Jck gaen ten Oorlogh varen,
 Adieu schoon Lief,
 Jck gaen voor 's Lands gerief,
 Om den vyand,
 Op de woeste Zee-baren,
 Bieden wederstant:
 Als ick weer kom,
 Sullen wy samen paren,
 Over schone blom.

Dochter.

Wel lieve Maet,

Gy doet mijn hert verflouwen,
Wel lieve Maet,
Daer al mijn troost op staet,
Gaet gy nu heen,

En laet mijn hert in rouwen,
 In druck en gheween:
 Jck meenden siet,
 In't kort met u te trouwen,
 Maer gy van mijn vlied.

Jonghman.

O schoon Catrijn,
 Wilt niet so treurig wesen,
 O schoon Catrijn,
 Wilt niet so droevigh zijn:
 Voor ontrouheyd:
 en hoeft gy niet te vresen
 Over schoone Meyt:
 Gy sult geen nacht,
 Als ick op 't schip sal wesen,
 Zijn uyt mijn gedacht.

Dochter.

Jck ben beducht,
 Och, och mijn uytverkooren,
 Jk ben beducht:
 om dat ick ben bevrucht,
 Want van mijn Moer
 Jck staegh sal moeten hooren,
 Dat ick ben u hoer;
 Mijn lieve Jan,
 Laet mijn niet gaen verlooren,
 Trouwt eerst als een Man.

Jonckman.

Mijn tijd genaect,
 Och Lief dat ick moet scheyden,
 Mijn tijd genaect,
 Och al u droefheyd staeckt,
 Adieu 'k moet gaen,
 Jck kan niet langer beyden,
 Stilt u droef getraen:
 Och Engel soet,
 Stelt al u druk ter zijden
 Want het wesen moet.

Dochter.

Ga jy nu heen,
 'k Hoop God sal u behoeden;
 Ga jy nu heen,
 En laet mijn in 't geween,
 Ghy ziet hoe mijn
 De bracke tranen vlooden,
 Och uyt mijn aenschijn!
 Wel hoe kond gy
 Jonckman u so ras spoeden,

Om te gaen van my.

Jonckman.

Caetje ick moet,
Mijn tijd begint te naken;
Caetje ick moet,
Aen boort op staende voet
Jck hoop den Heer,
Sal u bly Moeder maken:

Hout u Kintjen reet:
 Doch wel in waert:
 Adieu u rooder kaken:
 Lief doch voor mijn spaert.

Dochter.

Mijn Lief getrouw
 Sal ick mijn voor u dagen?
 Mijn lief getrou,
 Ach of ick was u vrou:
 Dat gy nu gaet,
 Doet mijn conscientie knagen
 Stadig vroeg en laet;
 Jck hoop God sal
 U hoeden in dees dagen,
 Voor een Lager-wal.

M. de HAAN.

Een Minnaers klacht,

Op de stemme: *Als begint.*

O Schoon Goddin wat gaet u aen,
 Wat hebt gy doch gedaen,
 Dat ghy van hem die u bemint,
 Nu so bent wech gegaen,
 Och had ik doch maer het geluck
 By u te mogen zijn,
 Soo waer ick uyt den druck verlost,
 En mijn bedroefde pijn.

Gy hebt mijn hert en sin berooft
 In soet slaverny,
 Daerom sal ick niet zijn gerust,
 Voor dat ik by u zy,
 Want ick met Eed verklaren kan,
 Dat gene dag noch nacht,
 Nae dat ghy lief zijt weg geweest,
 In vreugt heb door gebracht.

U schoonheuyt en u soet gelaet:
 Verwecken my tot min,
 Daertoe u aengename praet,
 Trecken mijn hert en sin,
 Tot u mijn overschone Blom,
 Jck maeck het u bekent,
 Als dat gy uyt mijn 's herten gront,
 Staet in mijn ziel geprent.

Juffrouw mocht ick maer by u zijn,
 Dat sou ick zijn gerust,

Als ick met u op 't sachte Bed,

Mijn brant eens had geblust,
 Jck sou tot grote danckbaerheyt,
 Kussen u roder mont,
 Dan sou mijn quest genesen zijn,
 Die gy my hebt gewont.

Soet Lam wat sout gy segge dog,
 Als ik eens by u quam,
 En dat ik van u eens versogt,
 't Geen 'k niet wel noemen kan,
 Jk bid laet my genaken dan,
 U lieve lipjes root,
 Daer toe u ronde Borsjes blanck,
 Schoon Lief door min ontbloot.

Och Engel mogt ick nog eenmael,
 Genaken uwe schoot,
 Dat sou ick mijn gewilliglijck,
 Begeven totter doot,
 Gedenckt mijn overschone Blom,
 Hoe dat wy meenig nagt,
 T[e]samen keerden ons,
 En oo[c]k met vreugt volbragt.

Doe hebt gy my mijn tweede ziel,
 Genesen van mijn pijn,
 Och Liefste komt doch een mael,
 Met uwe Medecijn,
 Want my niemant genesen kan:
 Als op mijn schoon goddin,
 Omdat gy 't hert ontsloten hebt,
 Door uwe soete min.

Daerom noch eens daer aen gedenckt,
 Mijn dertel Venus dier,
 Hoe wy te saem met groot pleysier
 Blusten ons minnevier,
 Daer gy laegt aen mijn zy soet Lam,
 Waer vrolijck ende bly,
 Segt mijn overschone Blom,
 Waerom verlaet gy my.

Vergunt dat ick mach by u zijn,
 Jn plaets van mijn gedagt,
 Geneest my van minnepijn,
 Eer ick in min versmacht,
 Maer so gy dan schoon Engelin,

Noch lang van mijn blijft af,
Sult gy alleen de oorsaek sijn,
Dat ick dael in het graf.

Daerom en laet u soete hert,
Niet meer afkeerigh sijn,
Weest geen meer oorsaek van mijn smert,
Noch duldelose pijn,
Verquickt mijn leven door u Trou,
Op dat ick zy verblijt,
Streckt my een steun en vaste bouw,
Slaept altijd aen mijn zy.

Een Vermaeckelijcke Klucht, Van een boer, die de voys van liere boela wou leeren, en heeft het geleert voor hondert Ducatons:

Op een aengename Voys.

Lestmael so quam ick getreden,
Met mijn maet soet als een lam,
Uyt de Treck-schuyt hoort mijn reden,
Binnen de Stadt Amsterdam,
Daer sagh ick seer fray van leden,
Moye Meysjes hey sa, sa,
Op de straten voor my treden,
Om te speelen liere boela.

Dan als een pijntje drincke,
Jn den kroegh met mijnen Maet,
En vraegden aen lichte Fincken,
Wees men na de Kalver-straet,
Daer ick savonds in ging treden,
'k Vond d een voor en d'ander na,
Meysjes moy en net van leden,
Om te spelen liere boela.

Jck quam 'er een aen te spreken,
Die en voorwaer niet pluys,
Want sy was vol slimme trecken,
Sy brogt my in een Speel-huys,
Daer ick ginck drincken en zwieren,
d'Een soop voor en d'ander na,
De Fiool ging tiereliere,
Liere boeliere liere boela.

'k Heb noch hondert Ducatonnen,
Sprack den Boer den armen Gast,

Die en heb ick niet gewonnen,
 Maer ick nams' uyt Moeders kas,
 Om eens fraey te domineren,
 Met de moye Meysjes viva,
 Jck wil leven als een Heere,
 Liere boeliere liere boela.

Den Boer sprack al sonder gecken,
 My dunckt het word haest dagh,
 Nu wil ick eens gaen vertrecken,
 En betalen mijn gelagh;
 Maer nademael dat ick zwiere,
 Speelt noch eens van liere boela,
 Jck sal danssen met manieren,
 Liere boeliere liere boela.

Door het danssen en het springen,
 Wierd hy droncken als een Swijn,
 Veel te suypen lustigh springen,
 Dat en kan niet minder zijn;
 En sy seyde sa Cousijntje,
 Ghy kunt niet langer staen,
 Drinckt haestigh uyt u Pintje,
 Liere boela, wy sullen gaen.

Sy leyde de Boer doe mede,
 Yder een die dee daer sijn best,
 Hebben voor eerst sijn beurs gesneden,
 Gesp en Kleeren en de rest,
 Gouden knopen uyt sijn hembden,
 d'Een so voor en d'ander na,
 Sy den wilden boer so tembden,
 Liere boeliere liere boela.

Sy sijn stillekens wegh gekomen,
 Den Boer daer al-enigh lagh,
 Slapen, sluymeren en dromen:
 Smorgens vroegh als quam den dagh,
 Veeghden hy bedroeft sijn ogen,
 En riep lieven Heer genae,
 Hier ben ick leelijck bedrogen,
 Dat al van de liere boela.

wel laet ick my so beschijten,
 Nu is het best dat ick gae:
 Noch en sou het my niet spijten,
 Had ick gespeelt liere boela:

Jongmans als gy gaet uyt vryen,
 En volgt my altijd niet na;
 Want gy kunt so niet bedyen,
 Adieu liere, liere boela.

Een Nieuw Amoureuus Liedeken

Stemme: *Liefste lief wanneer sal wesen.*

Schoon Godin mijn uytgelesen,
 Laet ick eens u lieflijck wesen,
 Schouwen aen,
 Schouwen aen,
 En ick magh voor u dienaer gaen,
 Van mijn liefste lief op Aerden,
 Komt dan Liefste,
 kom dan waerden,
 Kom dan dra:
 Kom dan dra,
 En toont uwe lief genae.

Wat een vreugd en een behagen,
 Was in dees voorleeden dagen,
 Dan voor my,
 Dan voor my,
 Wy waren doen t'saem heel vry.
 Jck ginck doen mijn Brand eens blussen,
 Door veel hondert duysent kussen,
 Van haer mond,
 Van haer mond,
 Dat maeckt mijn hart gezond.

Wat heb ick al menigh nachten,
 Na mijn waerde lief staen wachten,
 Met playsier,
 Met playsier,
 Na mijn waerde Nymphjen fier:
 Waerde Liefste soet van Minne;
 Laet my eens u liefde winne:
 Soete Ziel,
 Soete Ziel,
 Die my wonder wel beviel.

Uwe lieve kaeckjes bloosen,
 Roder als de schone Rosen,
 Staen op 't veldt,
 Staen op 't veldt,
 Siet ghy hout mijn ziel gequelt:
 Uwe tantjes als Albaster,
 En u Aensicht sonder laster,
 Roem ick siet,
 Roem ick siet.

Maer gy stadigh van my vliet.

Waerste liefje mijn voogdesse,
Laet u dit zijn tot een lesse,
Van mijn pijn,
Van mijn pijn,

Liefste geeft mijn Medecijn.
 Geeft gy dan geen Medecijne,
 So sal al mijn vreugt verdwijne,
 In dees tijt,
 In dees tijt,
 Heel beproeft of seer verblijt.

De standtvaastighe Liefde, van een Jongman, aen sijn Klarinde.

Op de Wijse: *Lest als ick lagh en sliep, &c.*

Jonghman.

Klarinda Lief verhoort mijn droevigh klagen,
 Dat ick gestadigh doe al voor u deur,
 Klarinde helpt my uyt getreur,
 En wilt doch oock u liefde tot my dragen,
 Doe ick genieten magh u soete geur.

Klarinde.

Wel Jongman komt ghy mijn al weder quellen,
 Daer ick so dickwils hebbe neen geseyt,
 Jck bid u soeckt een ander Meyt,
 En wilt mijn jonger hert niet meer ontstellen
 Want ik tot trouwen noch niet ben bereyt.

Jonghman.

Klarinde uytverkoren schoon vrindinne
 Dat gy eens wist mijn rechte liefden-gront
 Gy soud dan met u rooder-mond
 My so beloonen mijn standvaste minne,
 Want siet mijn sinnen op u zijn gegront.

Klarinde.

't Js waer Jongman gy hebt u trou gedragen,
 So ick bespeurt heb wel twee jaren langh,
 Maer siet ick ben noch in bedwangh,
 Jongman gy moest het aen mijn Ouders vragen,
 Dat wy dees dage gaen ons trouwens-gang.

Jonghman.

Och Lief wat troostigh woorden komen spruyten,
 Al uyt u aengename mondt:
 Een kusje, ick tree toe terstont:

Jck sal u Ouders mijnen min ontslyuten
En hoe mijn hert van liefden is doorwond.

Den Jongman treed by den Vader.

Jk wens u goeden dag Vader verkoren
Dat ick soo stout u hier kom spreken aen;
Och wilt mijn gunste niet versmaen,
Jck heb u Klarinde tot mijn Bruyd verkoren,
Vergunt mijn dat ick met haer te trouwen gaen.

Vader.

Wel Jongman spreek gy mijn dochter van paren,
Sout gy gaen trouwen so een jonger kind,
Ey Jongman u wel versint;
Want sy is maer een Spruyt van vijftien jaren,
Jck loof voorseecker dat ghy zijt verblind.

Men sagh den Jongman in sijn sinnen dwalen,
En men sag nat over sijn wangen gaen:
En hy stort een droef getraen,
Den Vader de aldaer sijn Dochter halen,
En hy sprack haer met dese woorden aen.

Vader en Dochter.

Wel dochter sult gy trouwen in dees dagen
En u alreadys begeven in droefheyt,
't Js by u niet wel beleyt,
Dat ghy soo groote Liefde hebt gedragen,
Aen een jongman vol van getrouwigheyt.

Dochter.

Vader hy heeft sijn liefde my gedragen,
So ick bespeurt heb wel twee jaren lang,
Och den tijd viel mijn so bangh,
Doe hy sijn grote liefde my quam klagen,
Jck heb hem dees dagen,
Voor mijn Lief ontfaen.

Wel sprak den vader ick sie het moet wesen,
God geev' u samen geluck en voorspoet,
Den Jonghman daer sijn liefste groet:
Och kinders sprak de Moeder, wilt Godt vreesen,
Dat gy by desen leeft in weelde soet.

Men liet terstont hare Geboden leesen,

Men sagh dit Paer te trouwen gaen,
 De Bruyloft wierd gehouden daer,
 En yder was vrolijck daer by desen,
 Maer ach eylaesjes ick moest achter staen.

Een aerdigh Minne-Deuntje

Stem: *Het Maentje scheen so helder, &c.*

Ach soete Philidaetje,
 Jk kom weer om een praetje,
 Of ghy beraden zijt;
 U lodderlijke oogen,
 Hebben mijn Ziel ontogen,
 En ben schier 't leven quijt.

Want zedert wy lest waren
 Met 't Schuytjen uyt-gevaren
 Na Maes en waelse plas,
 En 't Zeyltje lustigh zwelden,
 Jck u mijn min voorstelden,
 Die in mijn boesem was.

So dat ick gantsche nachten
 Verslijt in droeve klachten,
 Om u mijn Philida;
 Om u is al mijn dencken;
 Och wilt mijn eenmael schencken
 Het suyker woortjen Ja.

Ey wilt weer liefde tonen,
 Och Philida mijn schone,
 Mijn Lief, mijn waerste pand,
 Mijn vreught op deser Aerden,
 Wil eens dees Trouw aenvaerden,
 En draeghtse aen u handt.

Vryster.
 'k Danck u mijn lief vol eeren,
 God wil ons liefd' vermeren,
 'k Ontfangh daer op u Trouw.

Vryer.
 En ick Goddin gepresen,
 Sal uwen Adam wesen:
 Ghy Eva tot mijn Vrouw.

EYNDE.

Register.**A.**

Ach ick sie een poel vol smerten.	17
Ach Maria wat moete ick horen.	55
Ach Cousijn louis Bourbon.	59
Aenhoort nu liefhebbers al te gaer.	73
Ach vrienden hoort.	83
Adieu schoon lief.	85
Ach soete Philidaetje.	94

B.

Bien Roy louijs wat gaet mijn aen.	5
------------------------------------	---

E.

Eylaes wie sal mijn helper zijn.	29
----------------------------------	----

H.

Hollanders ende Zeeuwen.	7
Hoort ghy niet de Trommels slaen.	81

I.

Jck leopoldus magh mijn beklagen.	62
Jck ben benouwt, hoe sal het met mijn enden.	69

K.

Komt Oranje vol kloeckheden.	24
Klarinde lief hoort mijn droevigh, &c.	29

L.

Laet ons nu eens na de zwier.	41
Luystert toe al sonder falen.	67
Liefste lief hoe neer sal 't wesen.	77
Lestmael quam ick getreden.	89

M.

Men hoort de Trommnel slaen.	9
Maeckt vreugde nu aen alle kant.	33
Mijn waerde Pand.	37
Maeckt vreugden gelijcke.	61

N.

Nu gaet onsen Holandschen Held.	53
---------------------------------	----

O.

O groten God op uwen Troon geseten.	12
O Paters Peters uwen en Raed.	20
Op hollands volk, beroemde nederland.	28

Och Klarind mijn uytverkooren.	79
O schoon Goddin wat gaet u aen.	87

R.

Roept nu viva, Gy vrye Nederlanden.	51
-------------------------------------	----

S.

't Schijnt de Werelt is in roer.	14
Sa komt Faem met u Trompet bedrev.	23
Sa roept Victoria t'allen kant.	26
Sa Nederland Victoria brand.	27
Schoon Jesabel, verstaet mijn rede wel.	32
Sa vereende Nederlanden.	39
Sa komt nu van alle kant.	45
Sa, sa gelock.	47
Sa maect blijdschap t'allen kant.	49
Schoon Goddin mijn uytgelesen.	91

V.

Verheught u nu te samen.	2
--------------------------	---

W.

Wel Prinsje van Wallis, hoe slaept ghy niet?	15
Wanneer men heeft geschreven.	30
Wie bied my nu de hand.	36

Wees welkom mijn koning uytverkoren.	38
Wy komen met eerbiedigheden.	42
Weest welkom Edelen Prins orangien.	58
Wel wat komt ons al vooren.	64
Wees welkom mijn Tromp verheven.	71

Z.

Za maeckt vreugd aen alle kant.

FINIS.